

N° 392. Wyl. ja No. 318 nr 1828.

ad N° 713. Pöytäkirja k. Wyl. Ennen. Linn. n^o
8 Perst. 1828.

Elso-willi,

chr

head nõmbed, mis peäle usk sind
sawab.

Joan. 15, 4.

" Otskui winapuroks ei woi wilja kanda
isunneseft, kui lemme ei ja winapure
külge, ninda ka teie, kui ja
minna sioste."

tele el

Armasuus Jummalal wasto.

Jesus wastas kirjatundiate: Se keigiüllem keige
kästfannade seas on: Kule Iisrael, Iofand, meie
Jummal on üks-ainus Iofand, - ja sinna pead
Iofandat omma Jummalal armastama keigest
ommasi südamest, ja keigest ommasi hingest, ja kei-
gest ommasi meelst, ja keigest ommasi wäest. Mark.
12, 29. 30.

Jummal on armastus, ja kes armastuse sieste
jääd, se jääb Jummalal sieste ja Jummal temma
sieste. Armastagem Jeeda, sest Ta on meid enne
armastanud. 1 Joani: 4, 16. 19.

Se on Jummalal armastus, et meie temma käst-
fannad peame, ja temma kästfannad ei olle mitte
rasked. 1 Joani: 5, 3.

Ärgs armastage mille mailma, egga Jeeda, mis
mailmas on. Kui kegi mailma armastab, selle sees
ei olle mitte Iofa armastust. - Sest keik, mis ma-
ilmas on, lihha himmo, silma himmo ja ette-
kõrkaus, ei olle mitte Iofast, waid se on mailmas.
- Ja mailm lähäb hukka ja temma himmo; ag-
ga, kes Jummalal lahkmist teeb, se jääb igga-
weste. 1 Joani: 2, 16. 16. 17.

Agga mul on mieldugi sinno wasto, et ja omma
estimest armastust olled mahkujatnud. Siis mitte
müüd, kust ja olled ärralargenuid, ja perranda
meelt, ja te estimest teid. Ihm: zam: 2, 4. 5.

Tännalik meel.

Mo hing! keda Jehowal, ja keik mis minno sees,
temma pühha nimmi. - Mo hing! keda Jehowal, ja
ärra wõnusta mitte keir. Temma healeggemist
ärna. - Temma on se, kes keik so ülekohtul an-
doks annab, kes ärraparrandab keik so wiggadus-
te, - kes so ette tunnastab hukkatustest, kes sind
shhidab heldeuse ja kallastusega kui kroniga.
Laul 103, 1. 4.

Se on hea, et Jehowa tännalakse, ja sinno nim-
mi laullakse riites, ja keigerõõgem! - Et so hel-
dus hommi, ja so kossidus õ aegus kululakse.
Laul 92, 2. 3.

Kes õhuüks loob tunnistust, se aruustab mind,
ja walmestab teid, et ma temmale woin Jum-
malal õnnistust anda nähtä rõmoga. Laul 60, 23.

Keik, mis keir ial wõttote tehke sunna ette. Ild.
ga, Jeeda tehke keir Iofanda Jesuse nimmi, ja tän-
nake Jummalal ja Iofa temma lubbi. Kol: 3, 17.

Exs kümme polte puhkars samid? agga kus-
need ühheska on? - Exs müid polte leitud, kes
ollesid taggasi tulnud Jummalale au andma,
kui agga se sinne wõõra ma mees? Lus: 17, 11. 18.

Amin, kitus ja au ja laurus ja tanno, ja
aruustus ja wäggi ja zammo olgo meie Jum-
malale iggaweste iggawesteks aiaks, amen.
Ihm: zam: 7,

6. Tämmälis meie ärralunnastamisje meletulle:

Saminae

Tea meles Jefuss Kristuss, kes on üllisärratud ju: nuss, kes on Säweti sügguss, minno armoõppetusje järrele. 2 Tim: 2, 8.

Teie teade, et teid ei ole kadewable nojade, ei hõbbe: da eega kuliaga lunnastud teie tühjajst ellamiosest, mis teie ollite wannemist õppinud; waid kristusje kui ühke ilma wigjala ja puhka kalle kallie wer: regu. 1 Petri: 1, 18, 19.

Temma on ühke mälestusje teinud omma imme: asjadele: armolinne ja hallastaja on Jehowa. Laud III, 4.

Ka meie Jafabal kristus on meie eest lappetud. 1 Kor: 5, 7. Sest Jofand Jefus sel õjel, kui sedda ärraanti, wõt: tis teiba, ja lannas, ja murdis ja üllis: Wõtra, sõ: ge, se on minno ikho, mis teie eest murlakse; sed: da tehke minno mälestusjeks. Seljammal kerr: bel wõttis Temma ka karrina pärnast õlto sõma: aaga, ja üllis: Sefimane karrikas on se uus sõ: dus minno werre sees, sedda tehke, ni midewõrd kui teie ial sedda jõe, minno mälestusjeks. 1 Kor: 11, 23, 24.

Se Tal, mis on ärra õppetud, se on wäär, et Te wõldab wügje ja rikkuss, ja larruss, ja ram: mo, ja arustuss, ja au ja kibuss. 1 Tim: 6, 8, 12.

- tus -

Temmalakartus.

Ja nüüd Jofael, mis küöfib Jehowa so Temmal sinno käest? muud kui et ja piad kartma Jehowal omma Temmalat, et ja käie keige Temma teie piäl, ja et ja sedda armastad ja Jehowal omma Temma: lad teid keigest ommaist süddamest ja keigest om: mast hingest. 5 Moisi: 10, 12.

Minna ja minno pere lakkame Jehowa tenida. Jof: 24, 18. Ükski ei woi kahle isandad tenida, sest ehk temma wihtab, ühke ja armastab teise; ehk hoial ühke pole, ja põlgab teist ärra. Teie ei woi mitte Tem: malat tenida ja mammonat. Mats: 6, 24.

Kui kegi teie seast arwata Temmala tenia ollewad, ja ei kallitse mitte omma keelt, waid peeltab om: ma süddant, selli Temmala tenistus on kühkine, üks puhkas ja ilma lahkumata tenistus Temma: la ja Jofa ees on se: waeste luute ja lesknaeste jär: relle kulama nende willetsusjes; ja iseenest ilma: wigjala mailmast piddama. Jak: 1, 26, 27.

Sepärrast maenistjen minna teid, wennad, Temma: la sure, süddamelixko hallastusje läbbi, et teie annate ommaid ikhud ellawaks, pühkaks ja Tem: mala melepörralisjeks ohwixeks, se olgo teie moist: lix Temmalatenistus. Rom: 12, 1.

- Jom -

Allandus.

Õnneks on need, kes waimus wafsed on; sest nende pärralt on salwaririk. Matt: 5, 3.

Temma on laiale pillanud need, kes surellused on omma südamet meelest. Temma on mahhatoimkanud wäggerwaid aujürgede peält, ja allandixkud üllen-danud. Kennel nälg on, need on Temma läitnud hea andidega, ja rikkaid hülijall ärrasualnud. Lux: 1, 5, 5.

Keis olge kiine kiise wasto allandixkud, ja ehtila: ge ennast fesspidi: allandixko melega; sest sum: mal pannel sureliste wasto, agga allandixkulle annab Temma omma arma. 1 Peetr: 5, 5.

Arwage allanduse läbti kiine kiise ülumaks, kui iseenrast. Wit: 2, 3.

Ärge nõudke kõiki arjo, kuid keitke ennast allan: dixkude sellsi. Rom: 12, 16.

Minna ei olle muddagi keikide healeggemiste ja keige truuse wasto, mis sa omma sullasele otled kei: nud. 1 Moos: 22, 11.

Ja se tõnru seisis emalt, ja ei tahtnud omma sil: mige laewa pole üllestõsta, waid lüi omma wasto: rinde ja ülles: Oh Summal, olle mulle pattusele ar: molinne! Minna ülles kiile: Sefinnane lars alla om: ma kotta pareminne õigeks moistetud kui kiine. Sest, iggäikse, kes iseenrast üllestõstab, ledda allan: darsse, agga, kes ennast isse allandab, ledda ülles: darsse. Lux: 18, 13, 14.

Truus.

Kes on nüüd üks ustaw ja miiplex matapiidaja, keda isfand omma parre ülle pannel, neile õigel ajal sealtud äga andma? Lux: 12, 42.

Se on hea, sinna hea ja ustaw sullane, sinna otled ülle pisso ustaw otnud; minna taht an find ülle paljo patana: minna omma isfanda rimo seiso. Matt: 25, 21.

Kes keigewähema seer ustaw on, se on ka suret us: law; ja kes keigewähema seer üllestõkune on, se on ka sure seer üllestõkune. Lux: 16, 10.

Paljo küsitarise iggäikhe käest, kelle kätte paljo on antud; ja kelle kolens paljo on antud, selle käest peab weel ennam nõutama. Lux: 12, 48.

Sest kennel ial on, sellele peab antama, ja lemmal peab küll eslema; agga kennel ep olle, selle käest pe: ab ka ärrawõtama mis lemmal on. Matt: 13, 12.

Sullased kärsi omma ennaste isfandalle janna kuul: da, keikis arjus nende meele pärrast olla, ja ei nem: mad ei hauku wasto, ja ühlegi kõrwale ei saler, waid ei nemmad keik head truuse üllestõstwad, ei nemmad Summala mie õnnisteggia õppelusete keikijid di wõisled illo teha. Fil: 2, 9, 10.

Et ükski ei le üllestõkto, egga pehta omma wenda sefinnulse arjo seer, sepärrast, ei isfand on kättes: maroja keige nõndesinnaste arjade pärrast. 1 Pet: 4, 6.

Joseennese ärrasalgamine.

Käige waimus, siis ei te teie mitte lihha hümme järrele. Seft lihha hümmeustab waimo wasto ja waim lihha wasto; agga need sijnnatged on teine teie se wasto, et teie sedda mitte ei te, mis teie ial tahkate. Agga kes Kristuofe pärralt on, need on omma lihha risti lönud ikkaldamistega ja hümmädega. Kol. 3, 10. 11. 24.

Pangem mahha keie keormat, ja sedda pahä, mis rowwaste meie ümbia seifal, ja jorokem kannatus. Se läbbi sedda wido jorokemist, mis meie seidud; ja wädagem Jesusofe piäle, kes meie uogo ültempaatja ja löppetaja on. Ebr: 12, 1. 2.

Jesus' ütles omma jüngrillele: kui kegi minno järrele tahkab tulla, se salgago Joseennast ärra, ja wõtko omma risti ennese peäle, ja käigo minno järrel. Seft kes ial omma ello tahkab hoida, se kaulab sedda ärra; agga kes ial omma ello ärra kaulab minno pärrast, se leiab sedda. Seft mis kaasjo on innimiofjel seft, kui lemme keie se maailma kaasjoro saaks, agga omma hingele kaarjo teeks; ekr mis lunnaostamisofje hinda woiw innimenne anda omma hinge eest. Matt. 16, 24, 26.

Kes omma risti ei kannä ja minno järrele ei tulla, se ei woi mo jüngrer olla. Luk: 14, 27.

Jaggäris, kes woiwleb, on keieis aogjus kaasjin; nemmad on niid sepärrast kaasjinad, et nemmad kadduwa kroni saiwad; agga meie same hukkaminnonu ta kroni. 1 Kor: 9, 25.

Kannatus.

Ärra piltga, mo poeg, Jehowa kardi-stuff, ja ärra ra hüddi mitte ärra Temma nomimiofjest. Seft, kedda Jehowa armastab, sedda nomib Ta, ja Temmal on lemmast kea meel, kui isjal ommasu poijast. Opp: 3, 11. 12.

Kui Ta suab kurwastand, siis hallastab Temma ka omma juure helduofje järrele. Seft Ta ei waeuwa ommasu süddamest, kui Ta innimiofje lapsed kurwastab. Nultol. 3, 51. 53.

Se on kea, et innimenne olab, ja waid on Jehowa ärra peästmiofje järrele oles. Kea on mehele, kui ta innes ommasu nores eas kannab. Nult. l. 3, 26. 27.

Kui teie hingarsite, siis saursite teie abbi. Kui teie ollersite rahkut jalodarsite, siis ollers teil rummo. Agga teie epi olle mitte tahknuud. Seft. 30, 15.

Ünspäimis Juumala juures on mo hing waid; Temma käest lulleb mitte abbi. Laul 62, 2.

Keidre ommad hinged omma kannaduofje läbbi. Luk: 21, 19, meie Isfanda pitkamete arwage õnnistufjor: 2 Petri 3, 15.

Talto wõdy on lareka actud Temma käest, ja sedda on waeuwa iud; agga Ta polle mitte omma süüd lahki leinud: kui Tal, mis wiakse ärratappa, ja kui lammas, mis süüd kinnipeab omma niiljalle ces, ninda ei olle Ta mitte omma süüd lahki leinud. Seft. 53, 7.

Rahhomiel.

Mikopärrast näripes seis üks ellus inrimenne. Ig. gapress näripesega omma palto pärrast. Nud. l. 3, 59.

Küs on mulle laewas armsam kui Sinna? Kui ma Sinno juures ollen, ei kimmusta ma ühtlegi sein ma peäl. Kui mo lihha ärrapütleb ja mo südda ka, siis oled sa, Jummal! mo süddame rasko ja mo ega iggawest. Saul 13, 25, 26.

Agga mulle on se hea Jummalu leggi oles. Jeho: wal Jofandad pannen ma omma ko warjupaigaks, et ma jultustaa keik Sinno leggemisest. Saul 13, 28.

Agga meie teame, et keik heaks tulleb neile, kes Jummalat armastawad. Rom: 8, 38.

Olye rahhul sega, mis kä on; sepp Temma on ööl: Ei rahha ma sijnuss mahhajäda egga find ei paigap mitte mahhajälta. Ebr: 13, 5.

Agga Jummalas arhius on suur karko, kui meil ommaga rahhul olema. Sepp meie ei oile ühtlegi il: male tonue, auwalix on, et meie middayi ei woi ma: ünnast ärrawia. Agga kui meil peatriduss ja ih: horkaltel on, siis peame sega rahhul olema. 1 Tim: 6, 8.

Sepp rahhaahaus on rükkide kurja asjade juur: is monningad on püüdnud, ja uosuse ärraerksenud, ja on isjelennast paljo walloga läbbipisnud. 1 Tim: 6, 10.

— pr —

Julguus Jummalu peäle.

Önnistud on se mees, kes lodaib Jehowa peäle, ja kelle lotus Jehowa on. Jer: 17, 7.

Loda Jehowa peäle keigest ommast süddamest, ja äre: za koela emmest mitte omma emnese moistusje peäle. Öpp: 8, 5.

Keitke keik omma muuret Temma peäle, sepp ja mur: retsel leie eest. 1 Petr: 5, 7.

Ons Jummal meie eest, kes woiib meie wasto panna. Kes omma emnese Sozialage polle armo annud, waid on sedda meie kükide: eest ärra annud; kuis ei peaks Temma mille ka jellojammaga meile keik armustõn: ma? Rom: 8, 31, 32.

Pange lähhele need linnud, mis laewa al; sepp nem: mad ei küliwa egga leika, egga panni korreka aitate jesse, ja leie laewane Jofa toidab neid. Eks leie oile paljo üllemad kui need? Matt: 6, 26.

Seppärrast ei pea leie mille muureljema ja üllema: mis peame meie jorma? ehk mis peame meie joma? ehk mioga peame meie ennast katma? Sepp keik jed: da nõudwad pagganad larska. Sepp leie laewane Jofa keab, et leie sedda keik laewis lähhäb. Matt: 6, 31, 32.

Ürye keitke nüüd mitte ärra omma julguust, mi: jure palga saab. Ebr: 10, 35.

— ma —

Lotus.

Wõrõta Jehowa peäle ommad teed ja loda Temma peäle; kül Ta toimetab keik hästi. laul 37, 5.

Mo Jummal! Sinna peäle lodan ma ärra lasje mind mille häbti sepe suda. Ei ja mille häbbioje ei ükski neist, kes sind otawad. laul 25, 2. 3.

Kes Jehowal otwad, need jawad ue rammo ja lähkawad ülle: kibadeya kui kotkad: nemmad jookowad, ja ei tüddi mille ärra; nemmad käiwad, ja ei wäsi mille ärra. Jof: 40, 31.

Kannatus sadab millo näggema, ja kui millo on nähtud; se sadab lotust. Agga lotus ei se mitte häbti. Rom: 5, 4. 5.

Lootke päiest se armo peäle, mis teile parakubab. Se Jesuuse Kristuuse ilmumamioje läbbi. 1. Pet: 1, 10.

Süis piddagem lotuuse tunnistamiest ilmataggama; sepe se on istaw, kes sedda tootanud. Eor: 10, 23.

Jehowa on mo jaggo, ülleb minno king; sepär: rap tahhan ma Temma peäle lota. Nub: 1. 3, 24.

Lootke Temma peäle iggal aial, ok rahwas wal: luge wälja omma südda Temma ette: Jummal on neile warjo-paigaks, Sela. laul 62, 9.

— Sur —

Palwe ja eestpalluminne.

Küa mind appi akhastuuse päwal; siis tahhan ma sind sepe wäljariskuda, ja sinna pead mind au: ustama. laul 50, 15.

Palluge iggal aial keige palwe ja pallumiofega waimus, ja sesamma päwarap walwage keige peäle: aiämioje ja pallumiofega keige pühkade eest. Eiof: 6, 18.

Sepäraps maenitsen minna keigeofite, et peab tek: tarna pallumioje, palwefid, pallumioje teiste eest ja tännumioje keikide innimete eest, kuningalite ja keikide eest, kellel keigeüllem melewald on, et meie rahholist ja warxist ello woixsime ellada kei: ge Jummalakartuuse ja auja ello seer. Sepe se on hüa ja armas Jummalata meie Onnis-keggia melest, kes tahhab, et keik innimiofete peawad õnlyaks sama, ja tüe kindmiofete küllema. 1 Tim: 2, 1. 4.

Kui nüüd teie, kes teie kurjad ollele, moistale häid andid anda omma lastele, kui paljo enam armab teie Isja, kes laewas on, häid andid neile, kes sedda palluwad. Matt: 7, 11.

Tõest, lõest minna ütlen teile: Mis teie ial Isjal pallute minno nimmet, sedda annab Temma teile. Palluge, siis peate teie wõtma, et teie rõõm woixs: käis olla. Joan: 16, 23. 24.

— fin —

Armastus liggimese wastu.

Kein se käsk saab täis ühkes jannas, selle sees: sinna peale omma liggimese armastama kui iseen-nast. Kol: 3, 14.

Kein mis teie ial tahkate, et inimisesed teile peawad leggema, nendafammoti tehke ka teie neile; sest se on se käsk ja need prohwetid. Matt: 7, 12.

Sest kui teie teid armastate, kes teid armastawad, mis palka saate teie sest? Eks lõpnerid ka seadafam: ma ei te? Matt: 5, 46.

Armastage teine teise ellaste kui wennad. Teine jõudko teise elle aruustamisega. Olge rõõmsad rõõm: sadega, ja nutke nutjatlega. Rom: 12, 10, 15.

Kanake teine teise koormad, ja nenda täitke kius: tuuse käsko. Kol: 6, 2.

Armastus on pitkamelelinne, ja näitab omma heldust üles; armastus ei ole kadce, armastus ei ole wallakust; lemna ei surustelle; lemna ei näita ennast kurjaste, lemna ei ole omma kausi; lemna ei ja wikkafeno; lemna ei mõlle kurja peäle; lem: mal ei ole rõõmo üllekohkust, agga lõe pärnast on lemmal teistega rõõm. Lemma jalub keik; ta usjub keik, ta lodab keik; lemna kannatab keik. 1 Kor: 13, 4, 7.

— ps —

Leppimise meel.

9

Armastage omma wikkamehted; õnnistage neid, kes teid ärrawannuwad; tehke head neile, kes teid wikkawad, ja palluge nende ees, kes teile liga tewad, ja teid takkaxiufawad. Matt: 5, 44.

Kui se wõib olla, siis piddage neige inimestega rahko, ni paljo, kui teie polete sünnib. Rom: 12, 10.

Kui müde sinno waenlajel nälg on, siis joda teid. da, kui lemmal janno on, siis joda teida; sest, kui ja seoda teid, siis kogged sinna hülijid süste lemna peu peäle. Rom: 12, 20.

Olge wikkafed, agga ärge tehke mitte palto. Ärge laske päwa loja minna omma wikkustamisega ü: le. Ewef: 4, 26.

Kui teie inimestele nende eksituofed andeks an: nate, siis annab ka teie laewane dõfa teile andeks. Agga kui teie inimestele nende eksituofi mitte an: daks ei anna, siis ei anna ka teie dõfa teie ek: si: tuofi mitte andeks. Matt: 6, 14, 15.

Sepärnast ehkidage ennast kui sammula ärrawal: lilekud, pühkad ja armastud, siidamelisako hal: lastusoga, heldusoga, allandusoga, laofandusoga; ja, pitkamelega; kannadage teine teisega, ja and: ke andeks teine teisele, kui kellelgi on midagi kaee samist teise peäle; kui Kristus teile ka on andeks annud, nenda tehke ka teie. Kol: 3, 12, 13.

— mh —

Gasfaneus.

Minno armad wennad, olgo igga innimeanne nob. be kuulma, pitkalinne räkima, pitkalinne wih. hale. Sest innimesse wikka ei le midde, mis Jum. mala ees õige on. Sepärrast keitri ennesest ärra keik rojuust ja kuiguust, mis wägga paljo on, ja wih. ke laofase melega wasto sedda janna, mis keie seose on istutus, ja wih. keie hingid õuljans. lattu. Jaa: 1, 19, 21.

Wennad! kui innimeanne ka ühke eksituse seose fakkub; siis parrandage nifuggust jätke laofase waimoga, kes keie waimolikkud ollete, ja wala hästi iseenne peäle, et sind ka ei kiustala. Kals: 6, 1.

Õuljad on need laofased; sest nemmad peawad maad pärrima. Matt: 5, 5.

Wõtkse ennest peäle minno inke, ja õpige min. nust, et minna olla Gasfane, ja süddamest alla. dir, siis leiata keie hingamist ennest hingedele. Sest minno inke on hea, ja minno koorm on kehja. Matt: 11, 29. 30.

Ed ka ristus on keie eest kannatanud, ja keie lähe. le jätanud, et keie peale Temma jätgede seos käima, kes ei sõimand wasto, kui Sedda lõimati, kes ei ahwardand, kui Sa kannatas, waid andis selle ha. leri, kes õiele kottus moistal. 1 Petri. 2, 21. 23.

— kus —

Õiglane meel.

Jummal on innimesest loitud õiglasteks; agga nem. mad ise õigwad paljo kurje ärramõllemisega. Kery: 7, 29.

Ma leian, mis Jummal, et Sinna süddand läbbi. kalgud ja õiged wifid on se. mele pärrast. 1 Aiazam: 29, 17.

Kui meie ei üste ennest pallo ollewad, siis pehta: me meie iseenne, ja lödde ei olle midde meie seos. kui meie ei üste ennest pallo leitud ollewad, siis le: me meie sedda wallelikkude, ja Temma janna ei olle midde meie seos. 1 Joani: 1, 8. 10.

Kes ütleb: Minna kannen Sedda, ja ei pea midde Temma küsajanna, se on wallelik, ja selle seos ei olle midde lödde. 1 Joani: 2, 4.

Sis pänge nüüd mahha keie kurjast, ja keie pal. luss, ja kawwaluusest, ja kaddeusest, ja keie keie. kandumisest. 1 Petri: 2, 1.

Jätke mahha wallest, ja räsige kõi, iggaüks om. ma liggimiselega, sest et meie olleme keie keie lü. mid. Ewef: 4, 25.

Wala, minna läkkikan keie kui. lambarid keskel. hunkide senka; sepärrast olge moistlikkud kui usfio, ja waggurad kui luikisest. Matt: 10, 16.

— Jm —

Õigus.

Õigus tõstab rahwast kõrgemaks; agga nad on rahwale liigedaks arjaks. Õp: 14, 24.

Sepärast ärge wallisega nad mitte kui kurnin: gas lei siirelikko ihko sees, et lei wõllakpile lemmanna janna kuulda temma kinnimude sees. Ärge andke ka mitte ommad liikmed üllerohto sõariistaks pakkute; waid andre ennast isse Jummalale kui teed, kes jurnust on elawaks jannud, ja ommad liikmed õiguse sõariistaks Jummalale. Rom: 6, 12. 13.

Teie piäle ennuste piäle wõtma sedda uut innimeist, kes Jummalale jurnalferis on lodud loofise õiguse ja pühhtilfusse sees. Ewef: 4, 24.

Kes warraastanud on, si ärge warraastage mitte ennast, waid lekre enneminnid lood, ja saakro külle: ga keud, et temmal olleko sellele jaggada, nennel karwis on. Ewef: 4, 20.

Agga Sakreus jäi seimna, ja ütles Jofanda wasto: Wala, Jofand, minna annan omma puols warra: Dupst warsteli, ja kui ma kellelegi ollen üllerohtokinnud, annan minna neljauwõrra laggufi. Agga Jeseus ütles temma wasto: Janna on sellejannalfe korale õnnistus tulnud. Luk: 19, 8. 9.

Nouame head, si mitte üksojainis Jofanda ees, waid ka innimeste ees: 2 Kor: 8, 21.

— pri —

Ailaja meel.

Temma allandas isjeennast, ja wõllis sullaste näggo ennefele, ja sai innimeste jurnalferis, ja leiti wuljaspiddijest kombest kui innimenne. Wit: 2, 7. 8.

Innimeste Jereq ep olle tulnud, et sedda lemidakse, waid et temma lemit, ja annab omma kinge lemmas: Namist, hinnaks mitma eest. Matt: 20, 28.

Sedda müda kui iggaitas on armomandi jannud, nennida aitage teine teise sellega, kui Jummalale monni: jurnalfe arms head marapiddejad. 1 Peetr: 4, 10.

Ärge õffigo üksoxi, mis temma ennefe kaostu on, waid iggaitas õffigo, mis teise kaostu on. 1 Kor: 10, 24.

Agga ükso Samariamees käis sedda teed, ja kui ta sedda innimest näggi, sai temma siloda kallidaks. Ta ta tuli temma jure, ja seddas temma hawud kinni, ja wallus ölli ja wina jese, ja tõstis teedda ka omma ennefe weirge selga, ja witis teedda kõrtji, ja kandis hooll temma eest. Luk: 10, 25. 34.

Mis kaostu on jess, mo wennad, kui kegi ütles ennefele uoko ollewad? agga heggufid ep olle temmal? Kas se usk wõib teedda õnlfans tekka? Jak: 2, 14.

Mis teie ial ollele leinud ühhele nendefinnast mo wätkemalle wendude seast, sedda ollele teie mutle leinud. Matt: 25, 40.

— ma —

Tõleggeminne

Omme palte higgi seos pead ja leiba söma, sen ni kui sinna jälle mullako saad, seps sepsammast olled ja woostue; seps sinna olled põrm ja pead jälle põrmuks sama. 1 Moos: 3, 19.

Mulle hingamiste pääwa peale, et sa seeda pühhitjed. Kuus pääwa pead ja tööd Leggema ja keik omma Leggemist ärraleggema. Agga seilomes pääwa on hingamiste pääwa Jehowale sinna Jummalale. 2 Moos: 20, 8. 9. 10.

Seis ka siis, kui meie teie jures ollime, käpsime meie teid seeda, et, kes ei tahka tööd teha, se ei peage mitte söma. Seps meie rüleme, et monnime god teie seos ilma heu wifila ellawad, ja ei te mitte tööd, waid aiawad tühjad arjad tanka agga nisuggused käpsime, ja maenitfeme omma sõfanda Jesuse Kristuse läbbi, et nemmad waim: sel wifil tööd tehkes, omma ennaote leiba peawad söma. 1 Tesofal: 3, 10. 11. 12.

Kui Jehowa ei ehkila kooda, siis hõnehhika: jao näwad seäl kallal waewa ilmaaego. Kui Jehowa ei hõia lüna, siis walwab wahl ilmaaego. Laul 127, 1.

Jofandal meie Jummalal olgo lahke meel meie wasto, ja kinnitago meie kätte tööd meie jures, ja seeda meie kätte tööd kinnitago temma. Laul 90, 17.

— kus —

Healeggeminne

Wägga õnnis on se, kes ühe keewa põlwe kur: gaste ärraarwab, Jehowa peastab kedda ärra õn: nekuse pääwal. Laul 41, 2.

Õnnyad on need armolised; seps nemmad peawad armo sama. Matt: 5, 7.

Agga kel maailma pealoidus on, ja näab om: mal wannal müddagi karwis ollewad, ja punneb omma süddame lemme eest kinni, kuidas jääb Jummalale armastus lemme siise? Minno laaps: kesjed, ärge armastagem mitte sannaga egga selle ga, waid leoga ja kõega. 1 Joan: 3, 17. 18.

Käsi need, kes rikkad seofinnaltus: maailmas, et nemmad ei pea surelised ollema, egga kadduwa rikkuse peale lootma, waid elluwa Jummalale peale, kes meile keik rõhaste annab larwiduse seks. Et nemmad peawad head leggema, ja heu tegguse seos rikkaks sama, keal meil andma ja teistele jagama, ja ennestele warrandust koggu: ma heako allufens: tulewa peale, et nemmad iggawest ello wixfid kätte jada. 1 Tim: 6, 17. 19.

Ärge unustage mitte ärra head teha ja teis: tele jagada; seps nisuggused ohwid on Jummalale meel pärrast. Ebr: 13, 16.

Agga kui meie head teme, siis ärge tüddigem mit: te ärra, seps meie peame ommal dial leinama, kui meie järrele ei anna. Kat: 6, 9.

— fm —

Kaspinus ning pühtus.

Südamel sees tullewad wälja kirjad mõlemisest
kõnnisest, abielurikkisest, korajakkid, wargus-
walekunnistustest, teotamisest. Matt: 15, 19.

Olge niisugused wälja walwajad palwudele. 1 Petr: 4, 7.
Elage kui walguuse lapsed; ja ärge olge teie leg-
gemisest pimmedusest siggemata heggudega. 1 Tim: 5, 10, 11.

Olge kaspinad, walwage, sest teie waenlane, se
kunnal, käib ümbes kui mõiraja Loukooz, ja õpib
kõrda temma wirts äranäida. 1 Petr: 5, 8.

Walwage ja lugege, et teie kirjakususe siisa
ei ja. Waim on küll walmis, agga lühha on rüü-
de. Matt: 26, 41.

Sepärast niisugused, ärge maggagem ka kui need lei-
jed; waid walwagem ning olgem kaspinad. 1 Tim: 5, 6.

Ehk, kes teie ei tea, et teie ihho on pühtha wai-
mo tempel, kes teie sees on, kõrda teie Jummalalt
janus, ja teie ei olle mitte iseeneste päralt.
Sip teie ollete kallid hinnaga ostetud; sepärast
auustage Jummalat ommas ihhus ja ommas
waimus, mis Jummalalt päralt on. 1 Kor: 6, 19, 20.

Agga kõrde ennast, et teie südamed ei ja kor-
matud liisjõuise, ei liisjõuise, eyga pealõuise.
se muuredega. Luk: 21, 24.

- m -

Wagga jummalis ello.

Agga teie ollete se ärraw alliljetud sugge, se
kuninglik preestri-ammel, se pühtha rahwas
se piirist-rahwas, et teie peate selle wäggeda
nouud kulutama, kes teid pimmedusest on kul-
nud omma immelisse walguuse juure. 1 Petr: 2, 9.

Et teie head ello peate pugganalle seos, et
nemmud se eest, mis nemmad teist kui kirjakus-
giatsest pahha ääriwad, wõlrasid teie heatege-
gude pärast, mis nemmad teist näwad, Jum-
malat auustada kutumise päwal. 1 Petr: 2, 12.

Et teie wõisite olla ilmalailmala ja wagi-
gurad, wigykta Jummalalt lapsed sepe seoda
liggedad ja pörast sugge, kelle seos teie peate
kõrde õpige selged kaeu lätked mailmas. 1 Wils: 2, 11.

Nenda pärsiko teie walguis inimeste ees, et
nemmud teie head teud näwad, ja auusta-
wad teie isja, kes laeuw as on. Matt: 5, 16.

Et ükski omma wennale küll eyga pahhandust
ei te. Rom: 12, 12.

Kõrde ennast keige se eest, mis näilab kirja ol-
lewad. Agga se rahho Jummal isje pühtilsego teid
läbbi ja läbbi, ja reik, mis teid on, waim ja hing
ja ihho jagu hoitud ilmalailmala meie Isjan-
a Tejuuse Kõrduuse tullemisest. 1 Tim: 5, 22, 23.

- ma -

Meel ja mõtte käivad laewa pole.

Õnnyad on need, kes puhkavad süldames on; sest
nimmad peavad Jummalal näggema. Matt: 5, 8.

Kui teie näüd Kristuspega ollete illesõnnitud,
siis oljige sedda, mis illeswel on, kusja Kristus
on isemas Jummalal parremal käel. Mõlletelge
nende asjade peäle, mis illeswel on, jaxi mitte
nende peäle, mis ma peäl on. Kol: 3, 1. 2.

Sest kusta teie warrundus on, seäl on ka teie
sidda. Matt: 6, 21.

Mie elamine on laewas, kust mie ka ola:
me õnnisteggiat, Jofandad Jeesus Kristus, kes
mie alwa ihho lahkub masta, et se Temma
ärrafelletud ihho saan aljeks peal sama, sedda
wägge möda, mioga Temma ka keir asjad
woib enne alla heita. Wil: 3, 20. 21.

Wennad, minna ei arwa ennast rofe mitte
feso, kes sedda källe saanud; agga ühhe asja
ülles minna: Ma unnustan küll ärra, mis
laggu on, agga ma siirulan ennast jenna pole,
mis es on. Minna kiufan illeselatud märgi
pole, se illeswelje Jummalal kutsomise woido:
anni pole Kristusse Jeesuse feso. Wil: 3, 13. 14.

Sest mie peame keir awwalikkuks sama keis:
tuuse köhto-järre es, et iggäüks peab sedda mü:
da sama, kui Temma ihhus on leitud, olge
hea ehk kurri. 2 Kor: 5, 10.